

Ἀκαδημίας. Παράλειψις θὰ ἦτο νὰ μὴ ἀναφέρω τὸν Ἔφορον τῆς Ἀκαδημίας κ. Βέλτσον, τὸν πιστὸν φύλακα αὐτῆς καὶ τοὺς συνεργάτας του ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἀκαδημίας.

ΑΓΓΕΛΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Γεώργ. Ἰωακείμογλου ἀγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ τακτικοῦ μέλους **Θεοφίλου Βορέα** συμβάντα τὴν 4ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ἐξαίρει τὴν προσωπικότητα τοῦ ἐκλιπόντος ἀνδρὸς διὰ τῶν ἐξῆς:

Μετὰ βαθυτάτης λύπης ἀγγέλλω τὸν θάνατον τοῦ διαπρεποῦς ἡμῶν συναδέλφου, ἀκαδημαϊκοῦ, Θεοφίλου Βορέα.

Ὁ Θεόφιλος Βορέας ἐγεννήθη ἐν Ἀμαρουσίῳ. Τὶς ἐγκυκλίους του σπουδὰς διήρυσσε κατ' ἀρχὰς ἐν Ἀμαρουσίῳ καὶ ἀργότερον ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ. Ἐνεργόγραφη εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον καὶ παρηκολούθησε μαθήματα θεολογικὰ καὶ φιλολογικὰ. Μετέβη εἰς Γερμανίαν ὅπου ἐσπούδασεν ἐπὶ τετραετίαν φιλοσοφίαν. Κυρίως ἐιργάσθη ἐν τῷ ψυχολογικῷ Ἐργαστηρίῳ τοῦ περιφήμου καθηγητοῦ Wundt. Τῷ 1899 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ ἐν Λειψία Πανεπιστημίου. Μετὰ τὴν εἰς Ἑλλάδα ἐπάνοδόν του ἐξελέγη ὑφηγητὴς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Διετέλεσε διευθυντὴς τοῦ ἐν Πελοποννήσῳ καθὼς καὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις διδασκαλείου. Τῷ 1907 ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου προέτεινε τὸν Θεόφιλον Βορέαν παμψηφεί καθηγητὴν αὐτῆς. Τῷ 1912 διωρίσθη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας καὶ εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἐδίδαξεν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ γενεὰς ἐπιστημόνων μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως αὐτοῦ λόγῳ ὀρίου ἡλικίας. Διετέλεσε πρῶτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1929—1930. Ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀκαδημίας διετέλεσε μέλος αὐτῆς. Ἐξελέγη ἀντιπρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας διὰ τὸ ἔτος 1935 καὶ πρόεδρος διὰ τὸ ἔτος 1936.

Ὁ Θεόφιλος Βορέας ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ φιλοσοφικόν, φιλολογικόν, λογοτεχνικὸν καὶ πειραματικὸν ἔργον. Ἄριστος γνώστης τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων διατυπώνει εἰς ὥραιάν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν τὰς σκέψεις του.

Νομίζω ὅτι τὸ σπουδαιότερον ἔργον τοῦ Βορέα ὑπῆρξε τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν πειραματικὴν Ψυχολογίαν. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἰδρυτὴς τῆς ἐν Ἑλλάδι πειραματικῆς Ψυχολογίας. Τὰς μεθόδους τὰς ὁποίας ἐπενόησεν ὁ διδάσκαλός του ὁ πολλὸς Wundt ἐφήρμοσεν ὁ Βορέας διὰ τὴν ἐπίλυσιν θεμάτων τῆς Ψυχολογίας. Πρόκειται περὶ πειραματικῶν μεθόδων καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὁ Βορέας ἀνήκει εἰς τὰς θετικὰς ἐπιστήμας.

Ἐνθυμούμεθα ὅλοι τὰς σχετικὰς του ἀνακοινώσεις ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ,

αί ὁποῖαι ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ Πρακτικά. Μεγάλης ἀξίας εἶναι καὶ τὰ ἔργα του: «Εἰσαγωγή εἰς τὴν Φιλοσοφίαν», «Δογική», «Ψυχολογία» καὶ ἄλλα.

Ἐὸ Θεόφιλος Βορέας μεγάλως συνέβαλεν εἰς ἐξύψωσιν τοῦ γοήτρου καὶ τοῦ κύρους τῆς Ἀκαδημίας. Ἡ Ἀκαδημία ἔσασι θὰ τιμᾷ τὴν μνήμην αὐτοῦ.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ἐὸ Γενικὸς Γραμματεὺς παρουσιάζει τὰ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν σταλέντα βιβλία.

Ἐὸ κ. Κ. Ἀμαντος καταθέτει τὸ σύγγραμμα τοῦ καθηγητοῦ F. Babinger περὶ Μεχμέτ τοῦ Κατακτητοῦ: «*Mehmed der Eroberer und seine Zeit*», 1953 καὶ ὁμιλεῖ περὶ τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ.

Ἐὸ κ. Γ. Σωτηρίου παρουσιάζει τὸ ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν ἐκδοθὲν ἔργον τοῦ κ. Στ. Πελεκανίδου: *Καστοριά I* (Πίνακες), τὸ ὁποῖον καὶ ἐπαινεῖ.

Ἐὸ κ. Β. Αἰγινήτης καταθέτει τὸν ὑπὸ τοῦ κ. Εὐαγγ. Σταμάτη ἐκδοθέντα β' τόμον «*Εὐκλείδου Γεωμετρία - Θεωρία ἀριθμῶν*», Ἀθήναι 1953, καὶ λέγει περὶ τοῦ ἔργου τούτου τὰ κάτωθι:

Ἐὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Εὐαγγέλου Σταμάτη ἐξεδόθη ὁ δεύτερος τόμος τῶν Στοιχείων τοῦ Εὐκλείδου μὲ εἰσαγωγὴν — ἀρχαῖον κείμενον — μετὰ φρασιν καὶ ἐπεξηγήσεις. Ἐὸ τόμος οὗτος περιλαμβάνει τὰ βιβλία 5ον, 6ον, 7ον, 8ον καὶ 9ον.

Ἐὸ πρῶτος τόμος τῶν Στοιχείων τοῦ Εὐκλείδου περιλαμβάνων τὰ βιβλία 1ον, 2ον, 3ον καὶ 4ον ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Σταμάτη κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1952. Κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο παρουσιάσαμεν τὸν τόμον τοῦτον εἰς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ ἐθεωρήσαμεν ὅτι εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο, ἐὰν ὁ Ὄργανισμός Ἐκδόσεως Σχολικῶν Βιβλίων ἀναλάβῃ τὴν συνέχειαν τῆς ἐκδόσεως τῶν ἔργων τοῦ Εὐκλείδου, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀλώσεως τῆς Κων]πόλεως ἐκδίδονται ἐν Ἑλλάδι τῶρα διὰ πρώτην φοράν. Ἡ εὐχὴ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἐκδόσεως Σχολικῶν Βιβλίων, ὁ ὁποῖος ἀναλαβὼν σοβαρὰν πρὸς τοῦτο δαπάνην ἐπέτευχεν ἀρτίαν ἔκδοσιν τοῦ παρουσιαζομένου ἐνώπιον ὑμῶν δευτέρου τόμου τῶν Στοιχείων τοῦ Εὐκλείδου.

Εἰς τὴν Εἰσαγωγὴν τοῦ ἔργου γίνεται διεξοδικὴ διαπραγμάτευσις τοῦ ζητήματος, ἂν οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες ἐγνώριζον τοὺς ἀσυμμέτρους ἀριθμούς. Περὶ τούτου πολλοὶ Εὐρωπαῖοι μαθηματικοὶ ἀποφαίνονται ἀρνητικῶς. Ἐὸ κ. Σταμάτης ἐπικαλούμενος χωρία ἐκ τῶν πραγματειῶν τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες εἶχον πλήρη συνείδησιν τῶν ἀσυμμέτρων ἀριθμῶν, τοὺς ὁποίους πρῶτοι αὐτοὶ ἀνεκάλυψαν. Ἡ πρώτη μαθη-